

ID: 8982

Vada průkazu k jednání za právnickou osobu

Případný nedostatek, nebo jakákoli dílčí vada průkazu k jednání za právnickou osobu, obdobně jako nedostatek procesní plné moci, je pouhým nedostatkem podmínky řízení, a to nedostatkem odstranitelným. Opatřením soudu k jeho odstranění je zpravidla výzva k předložení průkazu řádného, přičemž dodatečné doložení oprávnění jednat za právnickou osobu činí zhojenými i ty úkony, k nimž došlo dříve.

Případný nedostatek, nebo jakákoli dílčí vada průkazu k jednání za právnickou osobu, obdobně jako nedostatek procesní plné moci, je pouhým nedostatkem podmínky řízení, a to nedostatkem odstranitelným. Opatřením soudu k jeho odstranění je zpravidla výzva k předložení průkazu řádného, přičemž dodatečné doložení oprávnění jednat za právnickou osobu činí zhojenými i ty úkony, k nimž došlo dříve.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29.3.2001, sp.zn. 20 Cdo 1212/2000, v souvislosti s usnesením Nejvyššího soudu z 18. listopadu 1997, sp. zn. 2 Cdon 992/97, uveřejněném ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek č. 6, ročník 1998, pod poř. č. 48 a s usnesením Nejvyššího soudu 27. ledna 2000, sp. zn. 20 Cdo 416/98, uveřejněném v časopise Soudní judikatura č. 7, ročník 2000, pod poř. č. 77).

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce V. P. proti žalované C. G. a. s., o zaplacení částky 100.000,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 11 C 72/98, o dovolání žalované proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. dubna 1999, č. j. 55 Co 157/99-37, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. dubna 1999, č. j. 55 Co 157/99-37, zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Shora označeným usnesením odvolací soud odmítl jako opožděné odvolání žalované proti rozsudku pro zmeškání ze dne 21. října 1998, č. j. 11 C 72/98-21, jímž ji obvodní soud zavázal k zaplacení částky 100.000,- Kč s příslušenstvím a náhrady nákladů řízení.

Pravomocné usnesení odvolacího soudu napadla žalovaná včasným dovoláním, jímž (kromě jiného) namítá, že jí nesprávným postupem soudu byla odňata možnost jednat před soudem tím, že odvolací soud nepřihlédl k odvolání podanému - jí samotnou - již 27. listopadu 1998.

Žalobce navrhl zamítnutí dovolání.

Podle části dvanácté (Přechodná a závěrečná ustanovení), hlavy I (Přechodná ustanovení k části první), bodu 17 zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád,

ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů. Jelikož napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 28. dubna 1999, Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném před novelizací provedenou zákonem č. [30/2000](#) Sb., tj. účinném do dne 31. prosince 2000 (dále jen „o. s. ř.“).

Dovolání (přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. e/ o. s. ř.) je důvodné.

Z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.) dovolací soud posuzuje pouze vady řízení vyjmenované v ustanovení § 237 odst. 1 o. s. ř. a (je-li dovolání přípustné) jiné vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 241 odst. 3 písm. b/ o. s. ř.); jinak je vázán uplatněnými dovolacími důvody včetně toho, jak je dovolatel obsahově vymezil. Protože vady vyjmenované v ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) - e) a g) o. s. ř. ani vady jiné dovolatelka netvrdí a z obsahu spisu nevyplývají, zabýval se Nejvyšší soud (nejprve) námitkou, že jí byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř.

Touto zmatečností vadou však řízení netrpí. Jak dovodila již ustálená judikatura (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. června 1996, sp. zn. 2 Cdon 539/96, a ze dne 30. října 1997, sp. zn. 2 Cdon 953/96, uveřejněná ve sbírce Soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1998, sešity č. 4 a 6, pod poř. č. 27 a 49), jde totiž od účinnosti zákona č. [238/1995](#) Sb. o odnětí možnosti jednat před soudem ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř. jen tehdy, jestliže se postup soudu projevil v průběhu řízení, nikoli tedy při rozhodování, a byl-li tento postup nesprávný. „Postupem soudu v průběhu řízení“ ve smyslu výše citovaného ustanovení je tedy činnost soudu, která vydání konečného rozhodnutí předchází, nikoli jeho vlastní rozhodovací akt, který má za úkol průběh řízení zhodnotit. Ztotožňuje-li tudíž dovolatelka vadu řízení se soudním rozhodnutím, nejde o případ podřaditelný pod ustanovení § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř., jež se vztahuje pouze k nesprávnému postupu soudu.

Dovolání je přesto důvodné, a to pro nesprávné právní posouzení věci (§ 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř.), které žalovaná - posuzováno podle obsahu dovolání - namítá, dovozuje-li, že (pokud sama podala odvolání již 27. listopadu 1998) městský soud odmítl odvolání pro opožděnost nesprávně.

Právní posouzení je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu - sice správně určenou - nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 21 odst. 1 o. s. ř. za právnickou osobu jedná statutární orgán nebo pracovník (člen), který prokáže, že je oprávněn za ni jednat.

Podle ustanovení § 28 odst. 1 o. s. ř. zástupci, jež si účastník zvolil, udělí písemně nebo ústně do protokolu plnou moc buď pro celé řízení nebo jen pro určité úkony.

Z obsahu spisu se podává, že dne 26. listopadu 1998 Ing. J. D., člen dozorčí rady žalované, učinil - na základě „plné moci“ ze dne 4. dubna 1996 (č. l. 24), udělené mu předsedou představenstva žalované „...k zastoupení mé osoby při veškerých právních úkonech, včt. podpisu všech souvisejících listin, činěných jménem a ve prospěch výše uvedené společnosti“ - podání označené „odvolání žalované“ (č. l. 23). Odvolání sepsané zvoleným zástupcem žalované vybaveným procesní plnou mocí (č. l. 18) - podané poštovní přepravě dne 26. ledna 1999 (č. l. 26-28) - pak odvolací soud posoudil jako opožděné s odůvodněním, že rozsudek soudu prvního stupně byl žalované (resp. v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 o. s. ř. jejímu zvolenému zástupci) doručen uložením na poště dne 8. ledna 1999, a že posledním dnem odvolací lhůty tak bylo pondělí 23. ledna 1999.

Z výše uvedeného plyne, že odvolací soud při posuzování včasnosti odvolání nepřihlédl k podání ze dne 26. listopadu 1998, ač z něj (srov. nejen jeho obsah, ale i výslovné označení „odvolání žalované“) vyplývá, že je procesním úkonem učiněným za žalovanou; tj. že Ing. J. D. toto podání nečiní jménem svým, nýbrž že jím jedná za žalovanou.

Případný nedostatek - nebo také (jakákoli dílčí) vada - průkazu k jednání za právnickou osobu (obdobně jako nedostatek procesní plné moci - srov. též usnesení Nejvyššího soudu z 18. listopadu 1997, sp. zn. 2 Cdon 992/97, uveřejněné ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek č. 6, ročník 1998, pod poř. č. 48) je ovšem pouhým nedostatkem podmínky řízení, a to nedostatkem odstranitelným. Opatřením soudu k jeho odstranění je zpravidla výzva k předložení průkazu řádného, přičemž dodatečné doložení oprávnění jednat za právnickou osobu činí zhojenými i ty úkony, k nimž došlo před tím (viz. usnesení Nejvyššího soudu 27. ledna 2000, sp. zn. 20 Cdo 416/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 7, ročník 2000, pod poř. č. 77).

Měl-li odvolací soud zato, že listina ze 4. dubna 1996 označená jako plná moc náležitosti požadované pro plnou moc (§ 28 o. s. ř.) či pro pověření zaměstnance k jednání za právnickou osobu (§ 21 odst. 1 o. s. ř.) nemá, měl žalovanou k odstranění nedostatků této plné moci či pověření vyzvat. Jestliže tak neučinil, odvoláním podaným 27. listopadu 1998 se nezabýval a v důsledku toho pak odvolání sepsané zástupcem žalované s procesní plnou mocí jako opožděné odmítl, je jeho právní posouzení věci neúplné, a proto nesprávné. Protože na tomto nesprávném právním posouzení napadené usnesení spočívá (§ 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř.), Nejvyšší soud je - aniž se zabýval dalšími dovolacími důvody - bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) usnesením zrušil (§ 243b odst. 1 věta za středníkem, odst. 5 o. s. ř.) a věc podle § 243b odst. 2 věty první o. s. ř. odvolacímu soudu vrátil k dalšímu řízení.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada](#)

- [Směnečný a šekový platební rozkaz, prominutí zmeškání lhůty \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o dílo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Veřejné zakázky](#)
- [Výklad právních předpisů, přepravní smlouva](#)
- [Smluvní pokuta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)